

Sambandsflokkurin í
Norðuroyggjum:

Ræðist sentra- lisering

Leiðslan í sambandsflokk-
inum og felagið í Norður-
oyggjum hava enn ikki loyst
ósemjuna

Í seinastu viku kom fram, at sambandsfólk í Norðuroyggjum vóru sera misnøgd við, at ikki annar landsstýrismaðurin hjá flokkinum var úr Norðuroyggjum. Tey vóru so ill, at nevndin í felagnum í Norðuroyggjum hótti við at leggja frá sær.

Fríggjadagin varð roynt at slætta sjógv við telefonfundi, og faxingu millum Havnina og Klaksvík. Men loysn feskst eingin.

Poul Martin Rasmussen er formaður í Norðoya Sambandsfelag. Hann sigur, at tað gekk teimum væl at tosa saman, men tað kom bara einki burtúr.

Norðoyingarnir krevja ikki av flokknum, at valt verður av nýggjum fólk í landsstýrið. Tað er farið, men tey í Norðoya Sambandsfelag vilja hava trygd fyri, at sentraliseringspolitikkur ikki verður fæddur, og at Norðuroyggjarnar ikki verða

við skerdan lut.

- Men ta trygdina hava vit ikki fingið, sigur Poul Martin Rasmussen.

Nevndin í norðoyafelagnum er ikki farið frá, men tað er ivasamt, um nakrar letur seg velja aftur, um starvsnevndin ikki lurtar eftir teimum í Norðuroyggjum, heldur Poul Martin.

Hann og Eyðfinnur Hansen eru báðir uppstillandi fyri sambandsflokkun til fólkatingsvalið.

- Eg kann siga vegna okkum báðar, at vit ikki lata misnøgdina við floksins val av landsstýrisfólki nerva fólkatingsvalið. Tey bæði málini hava einki við hvørt annað at gera, og tað hevði verið býtt, um vit hevdu okkum inn á flokkin við at boykhatta fólkatingsvalið. Tað gera vit ikki, sigur Poul Martin, sum ikki heldur teir vera ófrímligar, nú teir hava gjørt vart við sína misnøgd.

randi

Bridgedeild Kaggans byrjar

Nú fara kvöldini at longjast, og tað merkir m.a., at bridgifeløgini byrja aftur við sínum innanhýsis kappingum. Tey flestu feløgini byrja aftur í hesu vikuni.

Men í Bridgedeild Kaggans byrjar ikki kappingarárið fyrr enn í næst viku, tí mikukvöldið í hesi vikuni er valkvöld. Ópið hús verður tó í kvöld sum tey und-

anfarnu mikukvöldini.

Tey, sum hava hug at spæla við í para- og/ella líðkappingini hjá Bridgedeild Kaggans í vetur, kunnu skriva seg á tekningarlistan í Bridgehúsinum. Eisini ber til at ringja til kappingarleiðaran Boga Simonsen, tlf. 12033 ella 14679.

Bridgedeildin hevur tlf. 18721.

Iben Gravesen, løgmannfulltrúi um Maritu Petersen: - Hóast nógv stendur á, so hugsar Marita Petersen altíð um síni medmenniskju og eisini um starvsfólkið. Myndina tók Jan seinasta hósa, tá nýggja landsstýrið tók við

Eg eri merkt av Føroyum fyri lívið

- Eg verði ongantíð tann sami danin sum eg var, tá eg kom higar, sigur Iben Gravesen, sum seinastu árin hevur verið nærmasti medarbeiðari hjá Maritu Petersen, og nú fer til Danmarkar aftur at búgva

Tað er helst ikki einum og hvørjum beskorið at koma til Føroya við ongari trygd fyri at fáa arbeiði, og at enda við skrivaraborðið í landsins stýri.

Tað er tó veruleiki hesaferð, nú Iben Gravesen, løgmannsfulltrúi, fer frá, eftir at hava verið nærmasti medarbeiðari hjá Maritu Petersen í hennara tíð sum lögmaður.

Iben Gravesen er 36 ára gomul og útbúgvinn lögfrøðingur. Hon starvaðist sum advokatur í Álborg í somu umsiting sum maður hennara Hans Mosbæk, tá hann fekk starv sum rættssassessor hjá sorenskrivarum í Føroyum.

Vistu einki um Føroyar
Hjúnini vistu als einki um Føroyar, tá tey komu hendavegin. Bert hevði Iben Gravesen sæð eina barnasending í sjónvarpinum, har sagt varð, at ongar býflugur vóru í Føroyum, og at føroyingar drupu grindahvalir. Tað var einasta ítøkiliga vitanin hjá teimum, tá tey komu til Føroya í 1988.

Hóast Iben Gravesen einki starv hevði, so vardi tað ikki leingi. Hon fekk arbeiði á lønardeildini í Tinganesi, har hon var í góð fyra ár.

Tá Marita Petersen bleiv lögmaður, kannaði hon umstøðurnar at fáa eitt fólk,

sum skuldi vera nærmasti medarbeiðari hjá lögmanni.

Hon spurdi Iben Gravesen um hon vildi hava starvið, og hon tók av.

- Tað týðningarmesta var, um vit kunnu samstarva - um kemiin var í lagi okkara millum, og tað var hon, sigur Iben Gravesen.

- Seinastu sløku tvey árin hava verið áhugaverd og spennandi, men eisini ómetaliga strævin. Eg hevði kortini ikki viljað verið hesa tíð fyri uttan.

- Samstundis haldi eg, at tað hevur verið ræðuligt at verða eygleiðari til afturgondina í samfelagnum í hesum tíðarskeiði.

- Eg kom til Føroya í 1988, tá framgongdin var í hæddini. Tað er óhugnaligt, at tað kann ganga so skjótt aftur á einum samfelag, sigur Iben Gravesen.

Familjan í Danmark

- Hví fært tú avstað júst nú?

- Tað hevur einki við politiska skiftið í Tinganesi at gera. Tíverri eru mínar røtur ikki í Føroyum, og eisini mugu vit sum foreldur umhugsar hvar sonur okkara, sum nú er trý ára gamal, skal vaksa upp.

- Í Danmark eru ommur og abbar, systkinabørnini og familjan annars, sum hann leingist eftir og sum sakna hann, eins og vit hava

vinfólk og kenningar har.

- Eg vildi fegin verið longur, eitt nú so eg kundi verið nýggja lögmanni til hjálpar í byrjanini, men tað fær ikki verið øðrvísi, sigur Iben Gravesen.

- Hevur tað verið ein fyrimunur, at lögmaður og løgmannsfulltrúin vóru konufólk?

- Av og á hava vit helst tosað saman - meira sum vinkonur enn embætisfólk - tá harðast leikaði á, og vit høvdu brúk fyri at renna møðina av okkum ein aløtu.

- Tó vil eg siga, at tað ikki ávirkaði arbeiðið í landsstýrinum, sigur Iben Gravesen.

- Hvat var truplasta arbeiðsuppgávan?

- Tað var tóðin, tá landsstýrið skuldi taka stöðu til avtaluna við donsku stjórnina, harnæst at peningastovnamir fóru á húsangang ferð eftir ferð, sigur Iben Gravesen.

Stundir at tosa um annað enn arbeiði

- Besta upplivingin? Tað var avgjørt á almennu vitjanini í Grønlandi, har vit høvdu frí í trýggjar dagar, og fingi høvi at hugsa og tosa um annað enn arbeiði.

- Hevði arbeiðið verið øðrvísi, um lögmaður var maður?

- Eg havi ikki roynt tað,

men Marita Petersen er soleiðis háttad, at hóast nógv stendur á, so hugsar hon altíð um síni medmenniskju, og eisini um síni starvsfólk. Tað hevur týðning, tá talan ikki er um átta til fyra starv, sigur Iben Gravesen.

- Hevur arbeiðið ávirkað títt privatlív?

- Tað hevur tað avgjørt. Eg havi ikki verið nógv heima hjá familjuni. Tí er tað ein uggi hóast alt, at vit aftur fáa eitt vanligt familjulív. Tað hava vit ikki havt leingi, sigur Iben Gravesen.

- Hevur tú brúk fyri tínum arbeiðsroyndum í Føroyum, tá tú fært aftur til arbeiðis í Danmark?

- Eg fái kanska ikki nýtt hesar arbeiðsroyndir sum advokatur í vanligari merking, men hugsandi er - um eg fari at arbeiða í almennari umsiting, at hesar royndir koma mær til góðar.

- Eitt veit eg, og tað er, at eg verði ongantíð tann sami danin aftur, sum eg var, tá eg kom higar. Tað verður torført at venja seg við danska samfelagið. Eg fari ongantíð at sleppa Føroyum heilt, og fari tó eg eisini at fylgja við politisku og samfelagsligu gongdini fram eftir.

- Tú kanst siga, at eg eri merkt av Føroyum fyri lívið, sigur Iben Gravesen brosand.

Dagny